

fra andre Sider langt snarere er blevet drevet paa en meget hurtig og mindre omhyggelig Afgjorelse. Det kommer mig altsaa uventet, og forekommer mig noget synderligt, naar man i en Sag, som denne, hvor man ikke kan paaapege nogen Oplysning, der væsentlig savnes, bebrejder Udvalget, at det har ønsket at bringe Sagen til Afgjorelse paa den Maade, som er den sædvanlige, og forlanger, at vi skulle have indladt os paa at begjære Oplysninger om Punkter, der ikke ere stillede frem, som væsentlige ved denne Sags Afgjorelse. Thi hvad er det vel, som skulde være væsentlig, hvorom savne vi en væsentlig Oplysning? Der er intet Punkt, hvilket jo ikke er klart nok, for derpaa at begrunde en Afgjorelse af Sagen.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgfreds (Grundvig) har bedet Thinget vel at betænke, førend det afgjør Sagen, saa er dette et Ønske, som jeg ganske deler med ham; derimod kan jeg ikke dele med ham den forunderlige Lethed, hvormed han springer fra den ene Yderlighed til den anden; jeg sigter naturligviis til den Indsigelse, som jeg tør troe, at Thinget ikke har glemt — han har maaffee selv glemt den — som han i 1848 fremførte til Fordeel for sig, da han ikke blev valgt i Kjøbenhavn, og den Theorie, han nu her opstiller, hvormed han kan forsvare alle mulige Valg.

Mourier. Nei, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har ikke Ret, naar han sagde, at vi her befinde os paa Grændsen af hvad der kan taales og hvad der ikke kan taales; thi for mig staaer det klart, hvad den ærede Ordfører med fuld Føie har udtalt, at, hvis noget Valg „ikke kan taales“, hvis noget Valg egner sig til, i Henhold til den Myndighed, som Grundlovens § 58 udtrykkelig har givet Thinget, at kjendes ugyldigt, da er det dette. Jeg skal dog, efter de Foredrag, vi allerede have hørt, ikke opholde Thinget med at udvikle Grundene for denne min Anskuelse; jeg kan, i alt Væsentligt slutte mig til hvad den ærede Ordfører og hvad Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgfreds (Lehmann) nys have udtalt. Det er med Sagens foreliggende Omstændigheder

for Die, at vi her skulle sælde Dom efter Grundlovens § 58, og det er i den Forstand, at Probalitetsberegninger kunne og bør komme i Betragtning ved en saadan Sags Afgjorelse. Det er ingenlunde uden væsentlig Betydning, at der foreligger Oplysninger, som give al Grund til at antage, at medens ifkun et Flerstal af 24 Stemmer har gjort Udslaget, vilde de 37 Mand, hvis Navne findes under den fremlagte Erklæring, have stemt paa Modcandidaten. Det er vistnok heller ikke uden Betydning, at der er al mulig Anledning til at forudsætte, at disse 37 Mand, der fremtraadte som Valgere, virkelig være valgberettigede i Districtet, skjøndt juridisk Beviis derfor savnes, og det uden Tvivl maa billiges, at Valgbestyrelsen, i Mangel af Valglistens Tilstedeværelse, nægtede at admittere dem til den navnlig Afstemning. Men det egentlige Afgjørende er dog, at det er givet, at samtlige valgberettigede Beboere fra Agersø og Omø factisk ere blevne udelukkede fra at udøve deres Valgret, og det er ikke blot muligt, at denne Omstændighed har havt en afgjørende Indflydelse paa Valgets Udfald, men Alt, hvad der er fremkommet, leder netop til at antage dette. Jeg har derfor ingen Tvivl om, at Valget bør erklæres ugyldigt.

Dog, jeg har egentlig ikke nærmest reist mig for at udtale dette, men for at tillade mig nogle Ord med Hensyn til Udvalgets 3die Indstilling, hvilken Indstilling jeg agter at stemme imod. Jeg er nemlig fuldkommen enig i hvad der er yttret om Raaringens store Betydning og om den Pligt, der i Almindelighed paaligger Valgbestyrelsen til, at afgive Skjøn over, hvilken af de stillede Candidater der maa antages ved Haandsoprækningen at have erholdt de fleste Stemmer. Men det gaaer ikke an at udtale, hvad Udvalget vil, at Thinget skulde udtale, nemlig at der i denne Henseende paaligger Valgbestyrelsen en ganske ubetinget Pligt (Hør! Hør!). Dette er i Grunden modsigende, fordi Pligten dog fornøftigviis maatte betinges af Muligheden — til det Umulige kan Ingen forpligtes — og det er derhos uden Hjemmel i Valgloven. Vel hedder det i Valglovens 30te §, at „den Candidat, som efter Valgbestyrelsens